

Arrest

nr. 172 994 van 9 augustus 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger van Agbor origine te zijn, afkomstig uit Benin City, waar u geboren werd op 5 maart 1983. U beëindigde het secundair onderwijs toen u 27 jaar oud was en werkte in 2012 en 2013 een jaar als haarstyliste in een salon. Toen u in de salon begon te werken leerde u K. kennen. U raakte bevriend met haar en K. zou u cadeaus of geld geven en ze kwam ook op bezoek bij u thuis, waar ze uw familie leerde kennen. Na ongeveer drie of vier maand nodigde ze u uit om mee te

gaan naar een verjaardagsfeest. Het werd laat en ze stelde u voor om bij haar thuis te blijven slapen. U belde uw moeder en zij was akkoord dat het te laat was om nog naar huis te keren en u kon bij K. blijven slapen. 's Nachts werd u echter wakker omdat K. u aanraakte. U wilde schreeuwen, maar ze legde u uit dat ze de liefde met u wilde bedrijven en dat het beter zou zijn dan met een man. Zij maakte u duidelijk hoe vrouwen met vrouwen samen konden zijn en u ging een lesbische relatie met haar aan. Uw relatie met haar was aangenamer dan de heteroseksuele relatie die u eerder had en die al een jaar of twee beëindigd was. K. begon ook vaker bij u thuis te komen, maar daar gedroegen jullie zich als gewone vriendinnen. Begin oktober bleef u echter thuis van uw werk omdat u zich niet goed voelde. K. kwam u opzoeken en jullie konden zich niet in bedwang houden en begonnen met elkaar te spelen. Omdat het warm was stonden de ramen open en zonder dat jullie het merkten werden jullie gefilmd door Ke., een vriend van uw broer T.. Ongeveer een week later hadden uw broer en Ke. een discussie en Ke. verweet uw broer een lesbische zus te hebben en toonde uw broer de video die hij van jullie maakte. Uw broer confronteerde u en toen u ontkende toonde hij u de video. Uw zussen, uw moeder en drie van uw neven kwamen kijken omdat ze u met uw broer hoorde ruziën, zij zagen de video eveneens. U werd geslagen door uw oudste zus en door uw broer en uw neven. U kon wegrennen en ging naar K.'s huis, maar zij was niet thuis. U belde uw zus J. op, zij vertelde u niet terug naar huis te komen omdat uw oom u wilde doden omwille van de schande die u over de familie had gebracht. J. bracht u onder bij haar vriendin Jo., waar u twee weken verbleef. U verliet Nigeria in oktober 2014 en nam de bus naar Niger en vervolgens naar Libië. U kwam op 1 of 2 november 2014 in Italië aan en reisde meteen door naar België. In België woonde u in Antwerpen en via de Nigeriaanse kerk die u bezocht kon u af en toe iets verdienen als haarstyliste. In 2015 had u gedurende iets meer dan een maand een relatie met M.. Op 24 april 2016 wordt u tegengehouden door de politie voor een identiteitscontrole. U wordt overgebracht naar een gesloten centrum en op 13 juni 2016 wordt er een repatriëring gepland. Aangezien u zich verzet tegen uw vertrek wordt de repatriëring afgelast. Op 20 juni 2016 vraagt u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt lesbisch te zijn en in Nigeria een relatie met K. te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS p. 6, 14). Nadat u in oktober 2014 met haar betrapt werd en op video vastgelegd, moest u Nigeria verlaten omdat u uw leven niet meer zeker was (zie CGVS p. 13).

Vooreerst dient vastgesteld dat u opzettelijk **trachtte de Belgische asieldiensten te misleiden**, door het afleggen van manifest leugenachtige verklaringen met betrekking tot uw eerdere pogingen om naar Europa te reizen. Zo verklaarde u immers nooit in het bezit te zijn geweest van een Nigeriaans paspoort en nooit eerder (voor oktober 2014) plannen gehad te hebben om naar Europa te komen (CGVS p. 5, 12). Geconfronteerd met de vaststelling dat u al eerder pogingen deed om een visum voor Europa te verkrijgen ontkent u dit zonder meer, wat echter geen afbreuk doet aan de vaststelling op zich (CGVS p. 16 en visumaanvragen in dossier). Het feit dat u al eerder visumaanvragen voor Europa deed en dit zonder meer ontkent, doet uw algemene geloofwaardigheid geen goed.

Verder dient vastgesteld dat u, eens in Europa, geen enkele poging ondernam om uw verblijf hier te regulariseren. U verbleef immers al meer dan anderhalf jaar illegaal in Europa toen u op 24 april 2016 aan een identiteitscontrole onderworpen werd. Ook wanneer u uiteindelijk naar een gesloten centrum gebracht wordt en er op 13 juni 2016 een repatriëring voor u gepland wordt, duurt het nog tot 20 juni 2016 vooraleer u asiel aanvraagt (zie stukken in het administratief dossier). Deze vaststellingen zijn weinig verenigbaar met uw bewering Nigeria verlaten te hebben omdat u uw leven niet zeker was omwille van uw geaardheid (CGVS p. 13). Het feit dat u pas **meer dan anderhalf jaar na uw beweerde problemen in Nigeria asiel aanvroeg in België**, is een belangrijke indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en **tast de ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade fundamenteel aan**. U stelt dat u pas in het gesloten centrum hoorde over de mogelijkheid om asiel aan te vragen. Eerder hoorde u wel al spreken over asiel, maar u wist niet wat dit inhield (CGVS p. 16). Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven omwille van zijn seksuele geaardheid, kan nochtans verwacht worden dat hij onmiddellijk na aankomst in een veilig land zal proberen zijn verblijf te regulariseren. Tevens kan verwacht worden dat hij de nodige informatie hieromtrent inwint. U stelt dat u van bij uw aankomst in contact kwam met andere Nigerianen via de Nigeriaanse kerk waar u naartoe ging (CGVS p. 15). Het is weinig aannemelijk dat men u daar desgevraagd niet kon inlichten over de verschillende mogelijkheden om uw verblijf in België te regulariseren, meer bepaald over de mogelijkheid om asiel aan te vragen.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn

levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde lesbische relatie en geaardheid en dus evenmin van de vervolgingsfeiten die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Nigeria.

Met betrekking tot het moment waarop u met K. betrapt en op video vastgelegd werd kan opgemerkt worden dat jullie zich wel erg onvoorzichtig gedroegen. U stelt dat jullie zichzelf niet onder controle hadden en met elkaar speelden, terwijl de deur weliswaar gesloten was, maar de ramen openstonden (CGVS p. 14). De idee dat iemand die werkelijk een lesbische relatie aangaat en deze al langere tijd verborgen houdt, zich plots niet meer zou kunnen controleren en seksuele handelingen stelt in een omgeving waar verschillende familieleden bij elkaar wonen (CGVS p. 4) en men gewoon door het - open - raam kan kijken, is volstrekt niet aannemelijk. Dat het op het moment waarop u betrapt werd warm was (CGVS p. 14) is geen voldoende verklaring voor dergelijk onvoorzichtig gedrag, zeker aangezien u verklaart dat de houding van de Nigeriaanse samenleving tegenover homoseksualiteit bijzonder negatief is en u zelf al filmpjes op facebook had gezien van lesbische vrouwen die worden geslagen (CGVS p. 20, 23, 24). Daar u deze filmpjes zag nog voor u zelf een lesbische relatie aan zou zijn gegaan (CGVS p. 24), zou men verwachten dat jullie voorzichtiger te werk zouden gaan bij het uiten van affectie en dat jullie geen onnodige risico's zouden nemen.

Los van de vervolgingsfeiten op zich kunnen bij uw **relatie met K. in het algemeen** volgende tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen worden opgemerkt.

U verklaart dat u K. leerde kennen in 2012, toen u in de kapsalon ging werken waar zij ook al werkte (CGVS p. 6). Midden 2012 startte u een liefdesrelatie met haar (CGVS p. 6). Tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), verklaarde u echter in 2013 een relatie met K. te zijn aangegaan (zie administratief dossier: punt 3.5 van de vragenlijst van het CGVS, ingevuld door DVZ en aan u voorgelezen in het Engels en door u ondertekend op 29/06/2016). Verder verklaart u voor het CGVS aanvankelijk dat K. twee jongere zussen heeft, B. en G. (CGVS p. 7). Later in het gehoor, opnieuw gevraagd naar de namen van K. haar zussen, verklaart u echter dat zij B. en F. heten (CGVS p. 21). Gevraagd of er andere personen (tenzij uzelf en K.), op de hoogte waren van uw liefdesrelatie met K., antwoordt u ontkennend. Wanneer u expliciet gevraagd wordt of er buiten K. zelf iemand op de hoogte was dat u lesbisch was, bijvoorbeeld vrienden, familieleden of vorige partners, stelt u opnieuw dat enkel K. en uzelf op de hoogte waren. U bevestigt desgevraagd nog een derde keer dat niemand anders dan K. wist dat u lesbisch was (CGVS p. 16). Even later in het gehoor spreekt u echter over P., een ex-vriendin van K., aan wie K. u voorstelde en die wel degelijk op de hoogte was van uw relatie met K. en dus ook van uw lesbische geaardheid (CGVS p. 18). U stelt nu zelfs dat u ook gevoelens had voor P., maar dat u er niets mee deed omdat u met K. was (CGVS p. 19). Geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder verklaarde dat niemand op de hoogte was van uw relatie met K., stelt u dat aanvankelijk niemand het wist binnen uw familie, maar dat K. u later aan P. voorstelde (CGVS p. 22). Gezien de herhaaldelijke en expliciete vraagstelling eerder in het gehoor zou men echter verwachten dat u ook daar aan P. zou refereren, zeker aangezien er ook naar eventuele vorige partners gevraagd wordt, en u opnieuw ontkennend antwoordt (CGVS p. 16). Uw verklaring dat er aanvankelijk niemand op de hoogte was, maar dat u later werd voorgesteld aan P., kan dan ook niet overtuigen.

Uw wisselende verklaringen over de start van uw relatie met K., over de namen van haar familieleden die u ontmoette (CGVS p. 7) en over de personen die (al dan niet) op de hoogte waren van jullie relatie en uw geaardheid, doen twijfels rijzen bij het bestaan van uw relatie met K.. Aangezien uw relatie met K. uw eerste en enige lesbische relatie in Nigeria was (CGVS p. 14, 19) en bovendien de aanleiding van uw vertrek uit Nigeria (CGVS p. 12, 13), bevestigt het bovenstaande de twijfels bij uw vervolgingsrelaas en doet het bovendien twijfels rijzen bij uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Volgende vaststellingen laten toe te besluiten dat uw homoseksuele geaardheid in zijn geheel niet geloofwaardig is.

Zo komt de manier waarop K. u verleidde en u (terzelfdertijd) uw lesbische geaardheid ontdekte, bijzonder onaannemelijk over. U stelt immers dat uw relatie met K. startte op het moment dat u bij haar bleef slapen na een verjaardagsfeest (CGVS p. 14, 18). K. had u eerder al cadeautjes en geld gegeven en na het verjaardagsfeest was het te laat om nog naar huis te gaan (CGVS p. 14). U viel in slaap en werd wakker van de aanrakingen van K., die zei dat ze de liefde met u wilde bedrijven. U vroeg haar hoe dat kon aangezien zij een vrouw was, maar ze liet het u zien met een film waarin lesbische vrouwen de liefde bedrijven (CGVS p. 14, 15). Vooreerst is het weinig aannemelijk dat K., als lesbische vrouw in een homofobe samenleving, op dergelijke manier haar gevoelens voor u zou duidelijk maken. Zelfs indien zij u eerder al cadeautjes kocht, is het weinig aannemelijk dat zij u eerst zou aanraken terwijl u ligt te slapen, om u pas daarna uit te leggen hoe vrouwen met elkaar de liefde kunnen bedrijven (CGVS p. 14). Voor uw relatie met K., die startte op het moment dat u mee naar haar huis ging na een

verjaardagsfeest, had u nooit gevoelens gehad voor andere vrouwen, u zag hen gewoon als vrienden (CGVS p. 18). Sinds de dag waarop u bij K. bleef slapen, hadden jullie een relatie en wist u dat u vrouwen verkoos. Gevraagd hoe u zich voelde nadat u bij K. was blijven slapen, stelt u dat u een verschil tussen mannen en vrouwen voelde, u vond het goed, ze was erg lief en maakte u blij (CGVS p. 18). Gevraagd of u dan geen gemengde gevoelens had toen u met K. een relatie begon, stelt u slechts dat u veel gevoelens had voor haar (CGVS p. 18). Gevraagd of u nooit twijfelde over het effectief aanvatten van een relatie met een vrouw, stelt u kortweg dat u zich wel afvroeg wat de mensen zouden zeggen en hoe u zou kunnen trouwen met een vrouw of hoe u kinderen zou kunnen krijgen, maar u hechte belang aan wat u blij maakte. Gevraagd hoe u omging met deze vragen stelt u dat u het uitlegde aan K. en dat zij het u deed verstaan, dat het belangrijk is als twee mensen elkaar graag zien en u zag het verschil met uw eerdere relatie, het ging beter met K.. Met haar had u weinig ruzie, u voelde zich ontspannen bij haar, u was blij en gelukkig met haar te zijn (CGVS p. 19). Deze klaarblijkelijk erg vlotte overgang van een heteroseksuele naar een homoseksuele oriëntatie kan absoluut niet overtuigen. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofoob klimaat leeft en een lesbische relatie aangaat, niet alleen positieve gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... Hier maakt u echter in het geheel geen melding van, u noemt slechts enkele praktische bezwaren (hoe kan ik trouwen, kinderen krijgen) en verwijst ten slotte naar uw vaststelling dat het met K. beter ging dan met G., uw eerdere (heteroseksuele) partner (CGVS p. 19). Gevraagd hoe men over homoseksualiteit denkt in uw land stelt u dat men homoseksuelen die betrappt worden ter dood veroordeelt. Wanneer u dus opnieuw gevraagd werd hoe u zich voelde en wat u dacht toen u zich realiseerde dat u verliefd was op K. (nu uit uw verklaringen blijkt dat deze relatie uw leven in gevaar bracht), stelt u slechts dat u eerst dacht dat het niet goed was, maar vervolgens dat het wel goed was, omdat u zich goed voelde en er geen verschil is met een relatie met een man (CGVS p. 20). Deze verklaringen komen weinig doorleefd over, zeker aangezien u eveneens verklaart al voor uw relatie met K. op facebook beeldmateriaal gezien te hebben van lesbische vrouwen die geslagen worden nadat ze samen betrappt werden (CGVS p. 24).

Verder valt op dat u bijzonder weinig weet over hoe K. haar homoseksualiteit beleefde vooraleer u haar leerde kennen. U weet dat ze eerder een relatie met P. had en dat ze met lesbiennes in contact kwam op internaat (CGVS p. 18), maar u weet niet hoe K. daar ontdekte dat ze homoseksueel was of welke andere ervaringen zij met mannen of vrouwen had (CGVS p. 23). U weet niet of P. bij K. op internaat zat of hoe lang ze ongeveer samen waren (CGVS p. 18). Dit klemt eens te meer aangezien u in een land woonde waar homoseksualiteit wettelijk verboden is (zie informatie administratief dossier) en mensen volgens uw verklaringen hun leven niet zeker zijn eens ze als homoseksueel bekend staan. Vragen in verband met uw vriendin haar ervaringen in het verleden zouden dus niet enkel uw nieuwsgierigheid bevredigd hebben, maar zouden u ook informatie verschaft hebben betreffende uw veiligheid, in deze relatie en eventueel naar de toekomst toe. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u zich tevreden stelde met K.'s weigering om hierover te praten, zoals u verklaart (CGVS p. 23).

Gevraagd of homoseksualiteit in Nigeria is toegestaan, stelt u opnieuw dat het verboden is en dat homoseksuelen ter dood veroordeeld worden. U stelt dat u het nooit zag gebeuren, maar dat men in het nieuws zegt dat dit de regel is (CGVS p. 24). De doodstraf is echter enkel van toepassing in de 12 staten waar de Sharia wordt toegepast, wat niet het geval is in Edo State (zie informatie administratief dossier), de staat waar u steeds woonde (CGVS p. 4). Gevraagd of u de Same Sex Marriage (Prohibition) Act kent, blijkt dat u hier nooit van hoorde (CGVS p. 25). Wanneer wordt opgemerkt dat er de laatste jaren in Nigeria een wetgeving geïntroduceerd werd die bepaalde straffen oplegt aan homoseksuelen en gevraagd wordt of u hierover hoorde toen u in Nigeria was, stelt u slechts dat homoseksuelen gewoon ter dood veroordeeld worden wanneer ze betrappt worden, ofwel door de wet, ofwel door hun familie (CGVS p. 25). De Same Sex Marriage (Prohibition) Act kwam nochtans erg vaak in het nieuws in 2014, toen ze na jaren hangende te zijn uiteindelijk getekend werd door president Goodluck Jonathan (zie informatie administratief dossier). Hierdoor wordt een gevangenisstraf van 14 jaar voorzien voor wie relaties onderhoudt met iemand van hetzelfde geslacht en een gevangenisstraf van 10 jaar voor al wie relaties tussen hetzelfde geslacht op welke manier dan ook mogelijk maakt of verdedigt (bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten/-organisaties) (zie informatie administratief dossier). Aangezien u stelt in 2012 een lesbische relatie te zijn aangegaan en dit tot oktober 2014, kan niet worden aangenomen dat dit alles u ontgaan is. U stelt immers eveneens dat zaken met betrekking tot homoseksualiteit vaak in het nieuws kwamen (CGVS p. 23, 24) en van iemand die zelf een homoseksuele relatie onderhoudt kan verwacht worden dat zij deze zaken met een meer dan gemiddelde interesse bekijkt en dat zij nagaat welke straf er juist staat op het gedrag dat zij zelf ook stelt. Dat u klaarblijkelijk naliet dit te doen doet eens te meer afbreuk aan uw bewering homoseksuele relaties te zijn aangegaan. Gevraagd of u ooit hoorde van organisaties of activisten die opkomen voor homoseksuelen in Nigeria, stelt u hier geen weet van te hebben (CGVS p. 26). Echter, uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt juist dat meer en meer LGBT's (lesbische, homoseksuele, biseksuele

en transgender personen) openlijk over hun geaardheid spreken (hoewel in totaal nog steeds weinig mensen dit doen) en dat er wel degelijke enkele organisaties zijn die strijden voor de rechten van LGBT (zie informatie administratief dossier). Het is niet ondenkbaar dat de recent ingevoerde wetgeving een reactie is op deze evolutie, die u blijkbaar volledig ontgaan is.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de bewustwording en beleving van uw homoseksuele gevoelens voor en relatie met K., kan niet worden aangenomen dat u in Nigeria werkelijk een homoseksuele relatie bent aangegaan, en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omdat u met K. betrappt zou zijn.

De loutere verklaring dat u in België ook een maand lang een relatie met een vrouw onderhouden hebt en dat u met haar twee maal naar een holebiclub in de Antwerpse stationsbuurt zou gegaan zijn (CGVS p. 19, 26), kan de ongeloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid niet weerleggen. Zelfs indien u in België een homoseksuele relatie zou zijn aangegaan, zou men verwachten dat u zich ten gronde geïnformeerd zou hebben over de situatie in Nigeria met betrekking tot de wetgeving rond homoseksuele relaties, zodat u kon inschatten hoe uw situatie zou zijn bij een eventuele terugkeer. Bovendien vraagt u aan het einde van het gehoor aan de interviewer of het mogelijk is om in België iemand te vinden die lesbisch is (CGVS p. 26). Indien u werkelijk geïnteresseerd zou zijn in de situatie van homoseksuelen in België en in de mogelijkheid om hier een lesbische partner te vinden, zou men verwachten dat u na anderhalf jaar in België het antwoord op deze vraag reeds genoegzaam zou kennen, zeker aangezien u beweert dat M. u twee maal meenam naar een holebiclub in de Antwerpse stationsbuurt. Uw uitleg dat u later nog eens terugging maar dat de club overdag niet open was (CGVS p. 27), kan bezwaarlijk worden aangenomen als een werkelijke barrière om een antwoord te vinden op uw vraag of het in België mogelijk is een lesbische relatie aan te gaan.

Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en die werd toegevoegd aan het administratief dossier) duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u (die beweert heel uw leven in Benin city, Edo state te hebben gewoond) van afkomstig bent, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw reisweg kunnen ondersteunen. Zoals al werd opgemerkt legde u leugenachtige verklaringen af over uw pogingen om in het verleden een visum voor Europa te verkrijgen. Uw verklaringen over uw reisweg en over uw tijdstip van vertrek uit Nigeria en aankomst in Europa kunnen dan ook niet zonder meer voor waar worden aangenomen. Met betrekking tot uw asielrelaas legt u een getuigenis van uw zus voor. Dergelijke getuigenissen kunnen de ongeloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid en uw problemen in Nigeria echter niet weerleggen, daar zij worden opgesteld louter op basis van de verklaringen van de getuige en zij gesolliciteerd kunnen zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Een enig middel is afgeleid uit de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster meent dat de commissaris generaal ten onrechte besliste om de vluchtelingstatus aan verzoekster te weigeren nu "de door de commissaris generaal aangehaalde elementen geen determinerend karakter om de weigering van de vluchtelingstatus en de status van subsidiaire bescherming te rechtvaardigen".

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel

aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Nopens de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoekster meent dat de verwerende partij haar asielaanvraag onterecht werd verworpen. Zij stelt dat het motief dat verzoekster *“de Belgische autoriteiten heeft trachten te misleiden door leugenachtige verklaringen betreffende de eerdere poging om Europa binnen te komen onvoldoende is gemotiveerd. De bestreden beslissing geeft geen informatie over de datum en de diplomatische autoriteiten waar verzoekster een visum voor Europa aangevraagd zou hebben”*.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster dat pas anderhalf jaar na haar aankomst in België asiel aanvroeg in België, dit niettemin verzoekster illegaal was in het land. Het feit dat verzoekster de kans had om eerder asiel aan te vragen, maar dit heeft nagelaten, is dan ook een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Immers indien verzoekster inderdaad haar medelandgenoten vreesde dan kan niet worden ingezien dat zij toch vooral hun bescherming opzocht te meer nu ze specifiek bij de Nigeriaanse kerkgemeenschap aansloot die volgens haar verklaringen *“tegen elke vorm van homoseksualiteit”* is. Dat zij geen andere mogelijkheid zag en pas in het centrum voor illegalen voor de eerste keer vernam dat ze de asiel kon aanvragen, kan slechts de waarachtigheid van haar beweerdelijke contacten met homoseksuelen in een holebi-club in de Antwerpse stationsbuurt ondergraven. Het is immers niet redelijk om aan te nemen dat de Belgische LGBTI-gemeenschap haar geen bijstand en raad konden geven, minstens haar de weg konden wijzen naar personen die haar verder konden helpen. Aldus kan de Raad *in casu* slechts vaststellen dat verzoekster niet diligent gehandeld heeft terwijl van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Verzoeksters nalatige handelingen relativeren als dusdanig de ernst van de door haar geschetste vervolging en doen bovendien het vermoeden rijzen dat zij louter asiel vroeg om een gedwongen repatriëring te vermijden.

2.5. Wanneer de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Indien stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, dan kan de geloofwaardigheid wel degelijk blijken uit de asielzoekers verklaringen betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on*

Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 36). Een beweerde homoseksualiteit kan immers slechts aannemelijk worden geacht wanneer de asielzoeker blijkt geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht.

2.6. Uit het asielrelaas van verzoekster kan geenszins enige homoseksuele geaardheid blijken. De Raad stelt vast dat verzoekster niet verder komt dan seksuele handelingen te pomen met een vrouw, wat op zich nog geen lesbische geaardheid aantoon. Nergens kan blijken dat verzoekster zich bewust werd van de gevolgen van een lesbische geaardheid in Nigeria. Evenmin heeft verzoekster zich in België geïnteresseerd in de holebi-gemeenschap. Verzoekster blijft bij het pomen dat ze seks had van een vrouw in Nigeria en een in België terwijl ze het bestaan van deze vrouw in België niet nader kan aantonen en de K. waarmee ze een 'liefdesrelatie' had niet gedegen, noch diepgaand kan beschrijven.

2.7. De bestreden beslissing stelt terecht: *"Los van de vervolgingsfeiten op zich kunnen bij uw relatie met K. in het algemeen volgende tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen worden opgemerkt. (...) Uw wisselende verklaringen over de start van uw relatie met K., over de namen van haar familieleden die u ontmoette (CGVS p. 7) en over de personen die (al dan niet) op de hoogte waren van jullie relatie en uw geaardheid, doen twijfels rijzen bij het bestaan van uw relatie met K.. Aangezien uw relatie met K. uw eerste en enige lesbische relatie in Nigeria was (CGVS p. 14, 19) en bovendien de aanleiding van uw vertrek uit Nigeria (CGVS p. 12, 13), bevestigt het bovenstaande de twijfels bij uw vervolgingsrelaas en doet het bovendien twijfels rijzen bij uw beweerde homoseksuele geaardheid."*

2.8. Verzoeksters bewering dat ze de vraag of *"andere personen al of niet op de hoogte van de relatie"* waren verkeerd had begrepen, kan niet blijken uit het gehoor. Verzoeksters bewering dat ze dacht dat *"de vraag van de commissaris generaal ging over personen die heteroseksueel zijn"* komt dan ook voor als een *post factum* poging alsnog haar verklaringen bij te sturen. Immers ook over de zussen van haar Nigeriaanse partner was verzoekster niet eenduidig (*"Ze stelde dat K. twee zussen had. B. en Gloria. Het louter feit dat ze vervolgens Favour zei in plaats van Gloria kan niet als tegenstrijdig beschouwd te worden. Het is niet uitgesloten dat Gloria en Favour dezelfde persoon betreft"*) en haar toelichting in het verzoekschrift louter hypothetisch en bezwaarlijk ernstig nu duidelijk gevraagd werd naar *"bijvoorbeeld vrienden, familieleden of vorige partners."* (gehoor, p. 16). Verzoekster toont dan ook geenszins het bestaan aan van een lesbische relatie in Nigeria (noch België). De Raad kan bovendien de commissaris-generaal volgen waar hij terecht wijst op het ongeloofwaardige relaas over hoe verzoekster seks zou hebben bij het open raam waar een vriend van de broer zo dicht kan komen dat hij de seksuele handelingen kan filmen en noch verzoekster noch haar partner K. dit opmerkten. Verzoekster brengt geen argumenten aan die anderszins kunnen aantonen.

2.9. Ten slotte wijst de bestreden beslissing er terecht op dat indien verzoekster wel wist dat homoseksualiteit erg zwaar bestraft kan worden in Nigeria dan kon ook verwacht worden dat ze gehoord had over de *Same Sex Marriage (Prohibition) Act* die in 2014, toen ze een relatie met K. had, volop en publiek werd besproken en uiteindelijk getekend werd door president Goodluck Jonathan (zie informatie administratief dossier). Dat verzoekster dit nooit had gevolgd terwijl ze wel op internet ging (Facebook) en bij een vrouw was die al eerder een relatie had, ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van een lesbische relatie. Immers indien deze relatie het kernpunt was van haar leven en zij hiervoor over land een gevaarlijke tocht naar Europa ondernam, dan kan verwacht worden dat verzoekster navenante interesse toont in de LGBTI-gemeenschap van haar land. Dit klemte te meer nu verzoeker in deze periode wel voldoende ondernemerszin had om en reis naar Europa te plannen en een visum aan te vragen in augustus 2013 en april 2014.

2.10. In voorliggend beroep wordt geen ernstig verweer aangebracht om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van algemene en theoretische beschouwingen, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.12. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.13. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat bepaalde zones in Nigeria - hoofdzakelijk het noorden en het centrum van het land - getroffen worden door gewelddaden van Boko Haram. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar verzoekster beweert heel haar leven te hebben gewoond, met name in Benin city, Edo state, niet getroffen wordt door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Verzoekster weerlegt dit niet zodat kan worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

2.14. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. CROMBECQ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. CROMBECQ

K. DECLERCK